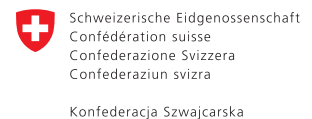

Historie sukcesu stypendystów SCIEX

Fundusz Stypendialny SCIEX

Od 2008 r. Szwajcaria bierze udział w programach, które mają na celu zmniejszanie różnic społeczno-gospodarczych w obrębie rozszerzonej Unii Europejskiej.

Fundusz Stypendialny SCIEX został uruchomiony w 2009 r. w ramach Programu wymiany naukowej między Szwajcarią a dziesięcioma nowymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, SCIEX-NMSch na lata 2009–2016.

Głównym celem projektów realizowanych w ramach Funduszu Stypendialnego jest utworzenie partnerstw naukowych, które rozwiną zdolności poszczególnych pracowników naukowych, a także doprowadzą do nawiązania lub zacieśnienia kontaktów między pracownikami naukowymi ze Szwajcarii oraz Polski.

Fundusz Stypendialny SCIEX stwarza wyjątkowe możliwości dla młodych pracowników naukowych w zakresie rozwoju kariery naukowej, nabywania nowych umiejętności oraz prowadzenia badań w nowym środowisku naukowym.

Program zapewnia również optymalne warunki do pracy, a także zdobycia doświadczenia w środowisku międzynarodowym i poszerzenia kontaktów naukowych. Dzięki stypendiom i uczestnictwu w międzynarodowych projektach badawczych możliwe jest inicjowanie i trwały rozwój partnerstw instytucjonalnych na rzecz badań.

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji

Od 2009 r. Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji (FRSE) pełni funkcję Punktu Kontaktowego Funduszu Stypendialnego SCIEX w Polsce.

Głównym celem Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji jest szeroko rozumiane wspieranie działań na rzecz reformy i rozwoju systemu edukacji w Polsce.

FRSE jest jedyną w Polsce instytucją z tak ogromnym doświadczeniem w zarządzaniu kilkunastoma edukacyjnymi programami europejskimi. W latach 2007–2013 koordynowała w Polsce programy „Młodzież wdziałaniu” oraz „Uczenie się przez całe życie” (Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius

i Grundtvig). Wiarygodność Fundacji przełożyła się na zaufanie, jakim ją obdarzono, powierzając jej funkcję Narodowej Agencji Programu Erasmus+ na lata 2014–2020 oraz zarządzanie innymi europejskimi inicjatywami informacyjno-edukacyjnymi.

Mirosław Marczewski,
dyrektor generalny Fundacji
Rozwoju Systemu Edukacji

Roland Python,
dyrektor Biura
Szwajcarsko-Polskiego
Programu Współpracy

W e współczesnym świecie, w którym wiedza staje się globalnym zasobem kultur społeczności, narasta potrzeba wymiany naukowej stymulującej wzrost innowacyjności oraz poszerzającej pola trwałej współpracy nauki i gospodarki. Fundusz Stypendialny SCIEIX stał się dostrzegalnym elementem wzmocnienia mobilności naukowej polskich doktorantów i uczonych w Europie, realizując cele strategii rozwoju społeczno-ekonomicznego Europa 2020 w obszarze nauki i szkolnictwa wyższego.

Wśród stu najlepszych uczelni na świecie w rankingu szanghajskim w 2015 r. znalazły się 4 uczelnie szwajcarskie. Aż 7 z 27 instytutów naukowych Szwajcarii (25%) zajmuje

miejsca w rankingu wśród pierwszych trzystu najlepszych uczelni na świecie. Przeciętny uczony ze Szwajcarii publikuje w periodykach z listy filadelfijskiej raz w roku. Zważywszy na ogromny potencjał naukowy małej Szwajcarii, mamy się czego uczyć od tego kraju.

Jestem przekonany, że współpraca polskich i szwajcarskich uczonych oraz instytutów naukowych i badawczych będzie z powodzeniem kontynuowana na różnych poziomach, a powstałe więzi pomiędzy zespołami badaczy, instytucjami nauki i światem gospodarki przetrwają, owocując nowymi pomysłami, podnosząc jednocześnie prestiż polskiej nauki w Europie i na świecie.

Rozwój gospodarczy polega obecnie na budowaniu przewagi konkurencyjnej dzięki wiedzy i innowacjom. Szwajcaria od lat realizuje udane partnerstwa pomiędzy instytucjami akademickimi i badawczymi, centrami szkoleń zawodowych i przedsiębiorstwami. Ta stała współpraca prowadzi nie tylko do systematycznej wymiany wiedzy i kompetencji, lecz również umożliwia dostosowanie oferty edukacyjnej i szkoleniowej do zmieniających się potrzeb rynku pracy. W rezultacie odnoszące sukcesy przedsiębiorstwa tworzą miejsca pracy, co stymuluje wzrost gospodarczy.

Dzięki swoim doświadczeniom Szwajcaria w naturalny sposób jest przygotowana na wspieranie działań badawczych i rozwojowych w państwach będących beneficjentami Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy. Jego celem jest ograniczenie nierówności społecznych i gospodarczych w Unii Europejskiej. Polska, której przyznano 486 milionów CHF na realizację 58 projektów, jest największym beneficjentem tej inicjatywy. Środki przyznano w ramach dwóch programów koncentrujących się na wspieraniu badań i nauki.

Polsko-Szwajcarski Program Badawczy finansuje realizację 31 wspólnych

projektów przez polskie i szwajcarskie instytuty. Fundusz Stypendialny SCIEIX umożliwia młodym utalentowanym naukowcom prowadzenie badań w Szwajcarii. Dzięki tym dwóm programom wzmocniła się współpraca pomiędzy polskimi a szwajcarskimi instytucjami badawczymi. Stypendyści z Polski mają zapewnione doskonałe warunki do prowadzenia eksperymentów i badań na wysokim poziomie w innowacyjnym i konkurencyjnym środowisku, a także bliski kontakt ze szkolnictwem wyższym i przemysłem. Instytucje goszczące w Szwajcarii rozwijają programy badawcze za sprawą zaangażowania wysoko wykwalifikowanych polskich badaczy.

Dzięki programowi SCIEIX ponad 130 doktorantów z Polski mogło nawiązać międzynarodowe kontakty. Około 370 krótkoterminowych wizyt mentorów stypendystów z Polski przyczyniło się do podniesienia jakości prac badawczych. Wszystkie osoby zaangażowane w tworzenie tego ogromnego sukcesu mogą być dumne z osiągniętych rezultatów.

Życzę wszystkim stypendystom programu SCIEIX, którzy mieli sposobność zdobyć niezwykle doświadczenia, by kontynuowali międzynarodową karierę i utrzymywali bliskie kontakty ze Szwajcarią.

SCIEIX

Program wymiany naukowej, w ramach którego realizowany jest Fundusz Stypendialny SCIEIX, ma na celu zmniejszenie różnic społeczno-gospodarczych w obrębie rozszerzonej Unii Europejskiej poprzez rozwijanie możliwości pracowników naukowych w nowych państwach członkowskich oraz propagowanie trwałych partnerstw 10 nowych państw członkowskich i Szwajcarii w zakresie badań naukowych.

Głównym celem projektów realizowanych w ramach Funduszu Stypendialnego SCIEIX jest utworzenie partnerstw naukowych, które:

- rozwiną zdolności poszczególnych pracowników naukowych (kapitał ludzki);
- będą wspierać postęp naukowy i innowacyjność (perspektywy naukowe);
- doprowadzą do nawiązania lub zacieśnienia kontaktów między pracownikami naukowymi (tworzenie sieci kontaktów).

Okres trwania

od
1 IV 2009
do
31 XII 2016

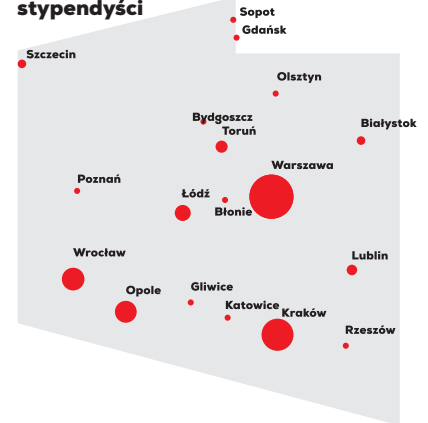
Budżet

12 mln CHF

Liczba stypendystów

135
69 kobiet **66** mężczyzn

Miasta, z których pochodzą stypendyści

Uczestnicy

60 doktorantów **73** doktorów **2** docentów

Obszary badań

Psychology, Educational science and Religious sciences
Legal and Social sciences,
Economics
History
Archaeology, Ethnology and Visual arts
Linguistics and Literature
Mathematics
Astronomy, Astrophysics and Space Sciences
Chemistry
Physics
Engineering Sciences
Environmental Sciences

Earth Sciences 2
Basic Biological Research 11
General Biology 1
Basic Medical Sciences 1
Experimental Medicine 2
Clinical Medicine 1
Preventive Medicine (Epidemiology/Early Diagnosis/Prevention) 1
Engineering Sciences 14
Human Sciences 5
Life Sciences 1
Mathematical/Natural Sciences 9
Medical Sciences 3
Social Sciences 3

Katarzyna Aleksandrowicz,
dyrektor Programów
Stypendialnych, Fundacja
Rozwoju Systemu Edukacji

W ramach realizowanego od 2009 r. Funduszu Stypendialnego SCIEX 135 polskich doktorantów i młodych uczonych otrzymało stypendia o wartości ogółem prawie 12 mln franków szwajcarskich na przeprowadzenie od 6- do 24-miesięcznych projektów mobilności naukowej w szwajcarskich instytucjach badawczych. Wśród tych projektów reprezentowane są różne obszary wiedzy, od zaawansowanych technologii badań nad polimerem produkowanym przez bakterie na drodze biotechnologicznej z surowców odnawialnych poprzez psychologiczne studium nad osobowością narcystyczną aż po badania w obszarze nauki o tańcu.

W wywiadach wykorzystanych w publikacji stypendyści SCIEX podkreślają walory naukowe prowadzonych badań. Polscy

stypendyści chwalą dostęp do wysoko zaawansowanego technologicznie sprzętu, bibliotek i innych źródeł wiedzy na uczelniach. Uczestniczą w wysokiej rangi konferencjach i seminariach. Kontynuują współpracę z jednostkami macierzystymi np. w zakresie przygotowywania wspólnych publikacji.

Prezentowane wydawnictwo zawiera przegląd najlepszych praktyk współpracy naukowej w ramach programu SCIEX. Pokazuje wyzwania, jakim musieli sprostać stypendyści, nie stroniąc od barwnej strony inspiracji i doświadczeń kulturowych. Opisuje wymierny wkład mobilności w rozwój kariery naukowej stypendystów.

Zachęcamy do lektury!

Adiunkt wykładowca w Katedrze Chemii Wydziału Nauk o Żywności Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (SGGW). Studia magisterskie i doktoranckie ukończyła na SGGW (stopień doktora uzyskany w 2005 r.). W latach 2010-2012 pełniła funkcję kierownika projektu Narodowego Centrum Nauki *Badania nad otrzymaniem zamienników tłuszczu mleka matki na drodze enzymatycznego przeestryfikowania i ich technologicznym zastosowaniem*. Jest autorką i współautorką ponad 150 publikacji krajowych i zagranicznych, w tym prac opublikowanych w czasopismach naukowych ze wskaźnikiem IF. Współpracuje z producentami żywności i z międzynarodowymi ośrodkami badawczymi.

Jaki był cel Pani projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Było nim uzyskanie zamienników tłuszczu mleka matki na drodze enzymatycznej acydolizy tłuszczów takich jak m.in. smalec i tłuszcz mleka krowiego i koziego niezbędnymi nienasyconymi kwasami tłuszczowymi. Uzyskane lipidy strukturyzowane poddano następnie analizie chemicznej.

Jakie były rezultaty projektu?

Jeśli chodzi o sam projekt, cel został osiągnięty. Co więcej: mój projekt pozwolił szwajcarskiemu zespołowi na praktyczne zapoznanie się z tematyką modyfikacji tłuszczów i metodami ich analizy. Dla mnie najważniejszy był dostęp do ogromnej bazy bibliotecznej i laboratoriów, a także możliwość poznania nowych instrumentalnych metod analitycznych i ich przeniesienie na grunt polski. Natomiast dla mojej instytucji macierzystej istotną była możliwość nawiązania współpracy z jedną z najlepszych politechnik w Europie (Eidgenössische Technische Hochschule Zürich – Politechniki Federalnej w Zurychu), a nawet na świecie (według QS World University Rankings). Ta współpraca będzie kontynuowana. I jeszcze jeden ważny rezultat. Sądzę, że osoby, z którymi miałam przyjemność współpracować, obecnie więcej wiedzą na temat Polski – naszej historii, kultury i przyrody.

Jak stypendium wpłynęło na Pani życie zawodowe i prywatne?

Wyjazd całkowicie odmienił moje życie zawodowe i prywatne, dał impuls do wielu działań zarówno w jednej, jak i drugiej sferze. Do aplikowania o stypendium namówiła mnie moja siostra, która dostrzegła, że przeżywam swego rodzaju kryzys, brakuje mi energii do działania. Mnie pomysł rocznego wyjazdu wydawał się całkowicie irracjonalny: właśnie urodziłam drugą córkę, miałam obawy, że nie podołam tak wielkiemu wyzwaniu. Ale z moim mężem podjęliśmy decyzję, że to on weźmie urlop wychowawczy i pojedziemy razem. W czysto prywatnym aspekcie wyjazd uświadomił mi więc, jak wiele potrafią zrobić dla nas nasi bliscy i jak dużo my możemy zrobić dla nich. Praca naukowa przebiegała wspaniale: prof. Nyström przyjęła mnie niezwykle ciepło i miałam ogromny komfort pracy – to pozwoliło mi skupić się na zadaniu, wykonać wiele powtórzeń doświadczeń, poeksperymentować w ciszy i spokoju.

Gdyby nie stypendium...

... nie miałabym tyle pewności siebie, wiary w swoją wiedzę i umiejętności. Projekt poszerzył moje horyzonty myślowe, dodał odwagi do podejmowania nowych wyzwań i wzmocnił chęć do dalszej pracy badawczej. Pobyt w Szwajcarii uświadomił mi dodatkowo, że nie warto narzekać, zniechęcać się i poddawać.

Bryś

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.11.2010 – 31.10.2011

PROJEKT:
HMFS – Human Milk Fat Substitute

Szkoła Główna
Gospodarstwa
Wiejskiego
w Warszawie

PL

CH

ETH Zurich – Swiss
Federal Institute
of Technology in
Zurich

Studiował inżynierię materiałową w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Tarnowie (2002–2006), a potem na Akademii Górniczo-Hutniczej (AGH) w Krakowie na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Ceramiki. W 2008 r. ukończył studia z wyróżnieniem i rozpoczął na AGH studia doktoranckie – badania kontynuował w ramach szwajcarskiego Funduszu Stypendialnego SCIEIX w instytucie EMPA. Pracę doktorską obronił w 2012 r.

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.11.2009 – 30.04.2011

PROJEKT:
NANO-SOFC
– Preparation and
Characterization
of Nanostructured,
Alternative Solid Oxide
Fuel Cell (SOFC) Anodes
with Focus on Carbon
Containing Fuels

Akademia
Górnictwo-Hutnicza
im. Stanisława
Staszica w Krakowie

PL

CH

Swiss Federal
Laboratoires for
Materials Science
and Technology

Jaki był cel Pana projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Najważniejszym dla mnie celem było skończyć studia doktoranckie za granicą, zebrać materiał do rozprawy doktorskiej i napisać doktorat. I to się udało. Natomiast konkretnym zadaniem projektu było opracowanie anod, które mogłyby się dobrze sprawdzić w podwyższonej temperaturze i mogłyby być wydajne przez dłuższy okres niż te obecnie wykorzystywane. Miałem zaproponować nowe materiały stosowane w ogniach paliwowych, które to materiały rozwiązywałyby pewne pojawiające się stale problemy (np. niskie przewodnictwo elektronowe, mała odporność na procesy utleniania).

Jakie były rezultaty projektu?

Opracowaliśmy materiały, którymi zainteresował się partner w przemyśle. Sam zakończyłem projekt i od razu zacząłem zwyczajną pracę jako postdoc w instytucie EMPA (Swiss Federal Laboratoires for Materials Science and Technology), natomiast badania nad tym rozwiązaniem kontynuowano

w ramach kolejnego stypendium SCIEIX i kilku mniejszych projektów. Zatem: zacząłem coś, co okazało się użyteczne i dobre do tego stopnia, że zainteresował się tym biznes. Na swoim koncie mam kilka publikacji w wysoko punktowanych czasopismach naukowych (np. „International Journal of Hydrogen Energy”, „Fuel Cells”) i prezentacje na dobrych konferencjach naukowych, na które prawdopodobnie nigdy bym nie pojechał, gdyby nie SCIEIX i moja późniejsza praca.

Jak stypendium wpłynęło na Pana życie zawodowe i prywatne?

Wybór pracy za granicą sprawił, że mogłem się o wiele bardziej rozwinąć naukowo. Praca zawodowa w Szwajcarii, jeśli chodzi o moją dziedzinę, daje duże pole do popisu – można tam zrobić o wiele więcej, być może też lepiej niż gdzie indziej. Moje obecne życie zawodowe jest bezpośrednim wynikiem właśnie stypendium SCIEIX, np. to dzięki niemu moja kolejna praca sama mnie znalazła, poza tym gdyby nie stypendium, na pewno nie współpracowałbym przy projektach, które realizuję. SCIEIX pomógł mi również zbudować ważną sieć kontaktów, co jest współcześnie bardzo ważne w karierze zawodowej. W kategoriach prywatnych: mogę się pochwalić lepszą znajomością języków obcych. Do angielskiego dodałem już niemiecki, którym dziś posługuję się swobodnie na co dzień, a przede mną opanowanie francuskiego, którego właśnie się uczę. Zdobyłem też kwalifikacje z zakresu zarządzania projektem, pracy w międzynarodowym i wielokulturowym środowisku, lepszego zarządzania czasem i inne.

Gdyby nie stypendium...

... nie byłoby mnie dzisiaj tutaj, gdzie jestem. Nie miałbym szansy się tak bardzo rozwinąć, tyle osiągnąć w tak krótkim czasie. To było nieocenione doświadczenie.

Stopień doktora habilitowanego uzyskała w 2013 r. na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie – jest teraz najmłodszym w Polsce doktorem habilitowanym w dyscyplinie artystycznej rytmika i taniec. Pomysłodawczyni Warszawskiego Teatru Tańca, dyrektorka Warsaw Dance Days. Międzynarodowego Festiwalu Tańca Współczesnego, współautorka i współorganizatorka Warszawskiej Platformy Tańca 2014–2016, członek Rady Naukowej Instytutu Choreologii w Poznaniu, wiceprezes Polskiego Forum Choreologicznego, współzałożyciel i członek Stowarzyszenia STREFA OTWARTA oraz członek Komisji ds. tańca przy Biurze Kultury m.st. Warszawy.

Jaki był cel Pani projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Projekt był niejako hybrydą pracy naukowej i artystycznego performance'u i miał za zadanie znaleźć odpowiedź na pytanie, czy tradycja jest już dzisiaj przeżytkiem i czy możliwe jest przywrócenie jej uniwersalnego znaczenia. Był to pierwszy tego typu projekt zarówno na warszawskim, jak i na szwajcarskim (Zurich University of the Arts) uniwersytecie i wymagał stworzenia całego zespołu badawczego, który zajmował się badaniem i porównywaniem tradycji oraz obrzędów góralskich obu państw. Na podstawie zdobytej wiedzy tworzyliśmy spektakl, artystyczną formę prezentacji wyników badań – budowaliśmy dramaturgię postaci, pisaliśmy scenariusz, komponowaliśmy muzykę, projektowaliśmy stroje. W jednej chwili z grupy badawczej przeistaczaliśmy się w grupę produkcyjną.

Jakie były rezultaty projektu?

Powstał spektakl pt. *Roots* – siedemdziesiąt minut autorskiej muzyki, choreografii, reżyserii, kostiumów, libretto, które może funkcjonować jako całość lub być prezentowane we fragmentach (występy solowe). Kolejnym rezultatem jest artykuł, który będę przedstawiać na konferencji w Warszawie we wrześniu 2015 r. oraz materiał DVD ukazujący unikatowe sceny z obrzędów

ludowych w różnych szwajcarskich kantonach. Rezultatem miękkim jest to, że nauczyłam się nowego sposobu myślenia, bardziej uporządkowanego działania, większej systematyczności. Zdobyte umiejętności mogę teraz wykorzystywać w swojej pracy.

Jak stypendium wpłynęło na Pani życie zawodowe i prywatne?

Podczas półrocznego pobytu w Szwajcarii zdobyłam nowe umiejętności organizacyjne. Nauczyłam się, jak budować relacje z ludźmi, jak tworzyć nowe rzeczy od podstaw. Poznałam inny wymiar marketingu i PR. Udało mi się nawet zdobyć pieniądze po złożeniu wniosku o honoraria dla tancerzy do Stadt Zurich. Stypendium bardzo wzbogaciło moje życie zawodowe, jednocześnie nie przeszkadzając temu prywatnemu, gdyż wyjechałam razem z mężem, który był dla mnie ogromnym wsparciem. Dodatkowo nawiązałam nowe kontakty, nauczyłam się komunikować w obcym języku, poznałam region.

Gdyby nie stypendium...

... byłabym uboższa o wiedzę i doświadczenia, które w przyszłości wykorzystam. Stypendium jest absolutnym zastrzykiem umiejętności i doznań, które procentują – jeśli nie dziś, to za dwadzieścia lat, jeśli nie w życiu zawodowym, to w prywatnym.

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.10.2014 – 31.03.2015

PROJEKT:
Tradition Dance Theatre
Performance (TDTP)

Akademia Muzyczna
im. Fryderyka
Chopina
w Warszawie

PL

CH

Zurich University
of the Arts

Studiował prawo i europeistykę na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (UAM) w Poznaniu. Ukończył również studia z zakresu prawa międzynarodowego i europejskiego na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Genewie. Od września 2009 r. doktorant w Katedrze Prawa Europejskiego UAM, a od kwietnia 2010 r. doktorant w Katedrze Prawa Międzynarodowego i Organizacji Międzynarodowych na Uniwersytecie w Genewie. Pracę doktorską pt. *The treaty-making capacity of international organizations* w ramach cotutelle będzie bronił jesienią 2015 r.

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEX:
1.12.2010 – 30.11.2012

PROJEKT:
TMPIO – The treaty-making power of international organizations

Uniwersytet im.
Adama Mickiewicza
w Poznaniu

PL

CH

University
of Geneva

Jaki był cel Pana projektu realizowanego w ramach programu SCIEX?

Założyłem, że w ramach projektu realizowanego w Genewie pod kierunkiem profesor Laurence Boisson de Chazournes ostatecznie sprecyzuję temat mojej rozprawy doktorskiej i przygotuję jej koncepcję. Założyłem też, że przygotuję istotną część mojej rozprawy po to, aby otworzyć przewód doktorski na UAM. Zaplanowałem również udział w konferencjach międzynarodowych i kursach dla doktorantów z różnych uczelni europejskich. Moim zamierzeniem było także nawiązanie kontaktu z funkcjonariuszami organizacji międzynarodowych z systemu ONZ mającymi siedziby w Genewie oraz przeprowadzenie kwerend bibliotecznych w zagranicznych instytucjach naukowych. Ponadto zaplanowałem przygotowanie kilku publikacji, które ukazały się już drukiem w pracach zbiorowych i czasopiśmie naukowych.

Jakie były rezultaty projektu?

Cieszę się, że swój projekt mogłem realizować w Genewie. Mam na myśli zarówno Katedrę, w której

bezpośrednio realizowałem swoje badania naukowe, jak również zlokalizowane w Genewie liczne organizacje międzynarodowe. Tematem moich badań była przecież problematyka *ius contrahendi* organizacji międzynarodowych. Wszystkie zamierzenia naukowe udało mi się zrealizować, dzięki czemu procedura mojego wspólnego poznańsko-genewskiego przewodu doktorskiego zbliża się do końca.

Jak stypendium wpłynęło na Pana życie zawodowe i prywatne?

Realizacja moich zamierzeń naukowych jest najważniejszą wartością mojego pobytu w Genewie. Nie sposób jednak nie wspomnieć o innych sprawach, które traktuję w kategoriach wartości dodanej. Jest ich wiele, żeby wspomnieć tylko o możliwości poznania pięknego kraju i fascynującego miasta, jakim jest Genewa, z jego niepowtarzalnym międzynarodowym klimatem. Żeglowanie w międzynarodowym gronie doktorantów po Jeziorze Genewskim oraz wspólne wyjazdy narciarskie w otaczające to miasto Alpy również tworzyły dobrą atmosferę dla pracy naukowej. Szczególnie sobie cenię doświadczenia, które zdobyłem jako stypendysta i asystent w Katedrze Prawa Międzynarodowego i Organizacji Międzynarodowych, biorąc aktywny udział w realizacji jej projektów naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych. Pozostaję w ścisłym kontakcie z pracownikami i doktorantami Katedry, z którymi planujemy już realizację kolejnych, wspólnych projektów badawczych. Jestem przekonany, że w Genewie znalazłem najlepsze miejsce do realizacji moich zamierzeń naukowych.

Gdyby nie stypendium...

... może nie mógłbym realizować swoich badań w najlepszych instytucjach naukowych. Może nie miałbym szansy na współpracę z uczonymi o najwyższej pozycji naukowej w dziedzinie prawa międzynarodowego. Nie miałbym też okazji pracować w międzynarodowym gronie doktorantów ze wszystkich kontynentów i nie mógłbym na tak szerokim forum prezentować dokonań polskiej nauki prawa międzynarodowego.

Adiunkt w Katedrze Telekomunikacji Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Obronił pracę doktorską w 2006 r. W 2007 r. pracował na pozycji postdoc w CNRS-LAAS (Laboratory for Analysis and Architecture of Systems of CNRS) we Francji, gdzie zajmował się problematyką wykrywania anomalii i ataków sieciowych. Prowadził badania nad postrzeganiem jakości przez użytkowników sieci telekomunikacyjnej – głównie usługi wideo (serwisy VOD, systemy monitoringu, gry komputerowe).

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEX:
1.10.2010 – 31.03.2011

PROJEKT:
**QoHealth – QoE
Optimisation for Health
Tele-monitoring and Tele-
treatment Systems with
Constrained QoS**

Akademia
Górnico-Hutnicza
im. Stanisława
Staszica w Krakowie

PL

CH

University
of Geneva

Jaki był cel Pana projektu realizowanego w ramach programu SCIEX?

Głównym problemem była kwestia jakości przesyłanych przez sieć telekomunikacyjną danych: skupiliśmy się na bardzo specyficznej dziedzinie, jaką jest telemedycyna. Zależało nam na opracowaniu testów jakości dla przesyłanych przez sieć telekomunikacyjną badań USG – taki sposób konsultowania wyników analiz medycznych wydawał się wtedy rewelacyjnym rozwiązaniem dla Mali, kraju, w którym praktykuje bodaj jeden chirurg na całym obszarze poza stolicą państwa, a dostęp do innych specjalistów jest równie ograniczony. Chodziło o wymyślenie oprogramowania, które przy dodatkowo słabej jakości łączy satelitarnych będzie w stanie wysyłać obrazy z badań USG do konsultacji medycznych.

Jakie były rezultaty projektu?

O ile w części technicznej osiągnęliśmy zakładany cel, o tyle nie doszło do wdrożenia rozwiązania: okazało się, że rozpiętość przypadków medycznych w Mali jest niewielka

oraz że pielęgniarzom wykonującym badania USG wystarczyło kilka tygodni szkolenia wspartych kilkoma miesiącami praktyki, by nie musieli się konsultować z lekarzem. Natomiast przy okazji realizowania projektu SCIEX zostałem zaproszony do innych badań jakości: chodziło o używanie aplikacji mobilnych (kilka lat temu ogromnie nowatorski temat). Tamte badania były prowadzone dla Carnegie Mellon University z USA (jeden z najlepszych uniwersytetów technicznych na świecie). I tutaj odniosłem pełen sukces: powstał najlepszy dotąd w moim naukowym dorobku artykuł opublikowany w „Communication Magazine”.

Jak stypendium wpłynęło na Pana życie zawodowe i prywatne?

Udział w projekcie SCIEX był istotną częścią mojego rozwoju zawodowego – dzięki stypendium udało mi się przejść od szerokiej i ogólnej tematyki do dwóch konkretnych i dziś coraz ważniejszych, jeśli chodzi o poszukiwania naukowe, dziedzin: telemedycyny i urządzeń mobilnych. Wyniki badań prowadzonych w Szwajcarii będą też częścią mojej habilitacji – stypendium stanowi w tym kontekście bardzo ważną cegiełkę.

Projekt SCIEX to także tak bezcenne doświadczenia, jak np. możliwość spotkania się z prof. Antoine'em Geissbuhlerem, guru w swojej dziedzinie, i szansa obserwowania jego stylu pracy, sposobu myślenia itp. Praca w nowym zespole jest zawsze bardzo inspirująca dla naukowca: tylko w ten sposób można realnie i szybko poszerzyć swoje horyzonty naukowe, zdobyć cenne kontakty. Ostatnią wartością jest większa pewność siebie – wyjechałem, udało się, umiem sobie poradzić!

Gdyby nie stypendium...

... na pewno nie zająłbym się tematami jakości w aplikacjach mobilnych, a może też telemedycyną. A nawet gdybym na to trafił, bez projektu SCIEX nie miałbym funduszy, które umożliwiły mi swobodę działania. Jestem stypendystą ministerialnego stypendium dla młodych i wybitnych naukowców, co najprawdopodobniej też nie byłoby możliwe bez uczestnictwa w projekcie SCIEX.

Marcin

Kawka

Asystent i doktorant na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej (PW), gdzie skończył studia na kierunkach ochrona środowiska i informatyka. Oprócz prowadzenia zajęć praktycznych z hydrologii i ochrony zasobów wodnych razem z zespołem Wydziału Inżynierii Środowiska PW zajmuje się analizą jakości wody, łącząc zarówno podejście badań terenowych, jak i modeli komputerowych i badań teledetekcyjnych (badania wykonywane zdalnie przy wykorzystaniu specjalistycznych sensorów).

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.10.2011 – 30.09.2012

PROJEKT:
HAWAQIR:
Hyperspectral
Assessment of Water
Quality in Reservoirs

Politechnika
Warszawska

PL

CH

Swiss Federal
Institute of Aquatic
Science and
Technology

Jaki był cel Pana projektu realizowanego w ramach SCIEIX?

Celem projektu był rozwój metod przetwarzania zdjęć satelitarnych dla celów oceny stanu jakości wód powierzchniowych. Zespół szwajcarski, z którym współpracowałem w Szwajcarskim Federalnym Instytucie Badań Wodnych – EAWAG (Eidgenössische Anstalt für Wasserversorgung, Abwasserreinigung und Gewässerschutz), posiadał doświadczenie i zaplecze sprzętowe, wykorzystywane do satelitarnej teledetekcji jakości wód na jeziorach alpejskich. Zespół, w którym pracuję obecnie, na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej posiada doświadczenie w monitoringu i ocenie stanu wód w Polsce. Celem była adaptacja algorytmów, wykorzystywanych dotychczas dla jezior subalpejskich, do polskich warunków jakości wód (znaczna mętność i eutrofizacja wód). Jednocześnie przygotowaliśmy nowe możliwości, oferowanych przez europejskie satelity Sentinel.

Jakie były rezultaty projektu?

Twardym rezultatem są niewątpliwie trzy wysoko oceniane publikacje, jakie

udało mi się stworzyć we współpracy ze szwajcarskim zespołem. Dzięki stypendium nawiązałem długofalową współpracę z EAWAG, dzięki której np. mogliśmy wykorzystać sprzęt wypożyczony nam przez EAWAG: mierzyliśmy nim m.in. zawartość chlorofilu i temperaturę w 41 profilach pionowych oraz ukształtowanie i natężenie przepływu wody w 20 przekrojach poziomych przez Zbiornik Zalewu Zegrzyńskiego. Wyniki tych pomiarów wykorzystałem w swojej pracy doktorskiej. Nawiązane kontakty, wymiana doświadczeń są także bardzo pomocne chociażby przy składaniu kolejnych wniosków – teraz procedury wydają się znacznie prostsze. Pobyt w Szwajcarii znacząco podniósł moje kwalifikacje zawodowe.

Jak stypendium wpłynęło na Pana życie zawodowe i prywatne?

W krótkiej perspektywie udział w stypendium uzmysłowił mi różnicę poziomu wiedzy w dziedzinie badań analizy jakości wody pomiędzy Polską a światem. Szwajcaria jest rajem dla naukowców nie tylko ze względu na świetnie zorganizowane zaplecze badawcze, dostęp do najnowszych światowych publikacji, ale przede wszystkim daje możliwość wymiany doświadczeń w międzynarodowym otoczeniu. Miałem możliwość obserwować również, jak wygląda organizacja pracy naukowej za granicą, i poznać nowe, często lepsze rozwiązania, które warto by było zastosować na polskich uczelniach. Na pewno udział w stypendium zagranicznym otwiera horyzonty, inspirowało do dalszego działania.

A jeśli chodzi o moje życie prywatne, wyjazd do Szwajcarii przede wszystkim pozwolił mi się usamodzielnic, poczynając od rzeczy tak prozaicznych jak np. załatwianie spraw urzędowych w innym kraju, poprzez pokonywanie barier językowych, kończąc na nawiązywaniu zagranicznych kontaktów.

Gdyby nie stypendium...

... pewnie szukałbym innych okazji wyjazdu. Nauka to przecież zawsze była podróż. Proszę zwrócić uwagę, że chociażby Kopernik studiował na Uniwersytecie w Bolonii, ponieważ chciał zdobywać nową wiedzę. Pragnę wspomnieć, że duże podziękowania należą się mojemu promotorowi prof. dr. hab. inż. Markowi Nawalanemu, bo początkowo to on właśnie nalegał, abym wziął udział w stypendium zagranicznym.

Studiowała psychologię na Uniwersytecie Jagiellońskim (1989–1994) oraz podyplomowo turystykę w Ecole Suisse de Tourisme (1994–1997) w Sierre. Pracowała w szwajcarskich oraz polskich biurach podróży turystyki przyjazdowej i biznesowej, koordynowała projekty szkoleniowe w Polsce dla grup rządowych z krajów byłego bloku wschodniego w ramach amerykańskiego programu rozwoju demokracji USAID. Od 2003 r. pracuje na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie (UEK) w Katedrze Turystyki, gdzie w 2009 r. obroniła pracę doktorską. Po stypendium SCIEX pracowała w Instytucie Turystyki Uniwersytetu Nauk Stosowanych Zachodniej Szwajcarii (HES-SO Valais) w Sierre jako postdoc fellow.

który ukazał się w formie książkowej (*Destination Management and Sustainable Tourism Development. A Cross-Country Analysis*). Napisałam również dwa artykuły – jeden z nich został opublikowany w materiałach konferencyjnych EUROCHRIE w 2012 r., a drugi ukazał się w „European Journal of Tourism, Hospitality and Recreation” w 2013 r. Dodatkowym efektem stypendium była możliwość przybliżenia Polski moim szwajcarskim kolegom. Dzięki tym kontaktom Instytut Turystyki w Sierre do dzisiaj współpracuje z Polską przy realizacji różnych przedsięwzięć naukowo-badawczych.

Jak stypendium SCIEX wpłynęło na Pani życie zawodowe i prywatne?

Miało ogromny wpływ na mój rozwój naukowy, ponieważ mogłam zgłębić tematykę, o której przed wyjazdem niewiele wiedziałam. Dzięki stypendium udało mi się poznać wielu naukowców zajmujących się DMO. Umożliwiło mi to m.in. wspólną publikację ze szwajcarskimi kolegami oraz prezentację rezultatów projektu na kilku ważnych konferencjach. Projekt badawczy realizowany w ramach programu SCIEX był punktem wyjścia do wielu moich innych aktywności zawodowych. Prowadzone przeze mnie od pięciu lat badania pomnożyły mój dorobek naukowy, co wykorzystałam przy staraniu się o otwarcie przewodu habilitacyjnego. Jeśli chodzi o życie prywatne, ten wyjazd niezwykle stymulująco wpłynął na moją rodzinę, a szczególnie na moich dwóch synów, którzy nauczyli się języków francuskiego i niemieckiego oraz mogli poznać nową kulturę i nowy kraj.

Gdyby nie stypendium...

... z pewnością moje życie wyglądałoby dzisiaj zupełnie inaczej, byłoby bardziej prozaiczne i pozbawione takiej otwartości na świat, jaką nabyłam dzięki temu wyjazdowi.

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEX:
1.11.2010 – 31.10.2011

PROJEKT:
DMO challenges – the role of Destination Management Organizations (DMO) in the Commercialization of Tourism Products: New Challenges in an Integrated and Dynamic Global e-Market Place

Uniwersytet
Ekonomiczny
w Krakowie

PL

CH

University of
Applied Sciences
and Arts Western
Switzerland

Jaki był cel Pani projektu realizowanego w ramach programu SCIEX?

Miałam się zapoznać z najnowszymi trendami dotyczącymi holistycznego zarządzania destynacjami turystycznymi w krajach górskich za pośrednictwem organizacji DMO (Destination Management Organisations) oraz z rolą tych organizacji we wprowadzaniu zrównoważonego rozwoju turystyki. Jednym z celów było porównanie modeli zarządzania regionami turystycznymi w krajach alpejskich (tam funkcjonują DMO) i w Polsce oraz zaproponowanie innowacyjnych rozwiązań, które mogłyby ułatwić wprowadzenie modelu zintegrowanego zarządzania w naszym kraju. Przeprowadziłam badania ilościowe i jakościowe w lokalnych, regionalnych i narodowych DMO: rozesłałam ponad 270 ankiet, przeprowadziłam też kilkanaście wywiadów z menedżerami DMO w Szwajcarii oraz w Polsce.

Jakie były rezultaty projektu?

Na podstawie otrzymanych odpowiedzi udało mi się zidentyfikować, czym zajmują się DMO w poszczególnych krajach. Opracowałam raport,

Absolwentka Wydziału Anglistyki na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu (UAM) – dyplom studiów magisterskich otrzymała w 2004 r., a stopień doktora w 2008 r. Adiunkt w Zakładzie Językoznawstwa Kognitywnego Wydziału Anglistyki UAM. Sekretarz Polskiego Towarzystwa Językoznawstwa Kognitywnego. Członek m.in. Association Française de Linguistique Cognitive i Societas Linguistica Europaea. Zainteresowania naukowe: semantyka kognitywna, badania korpusowe, intersubiektywność, emocje społeczne. W ramach programu SCIEIX prowadziła badania nad antropologicznymi profilami wstydu w języku i kulturze.

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.07.2013 – 30.06.2014

PROJEKT:
EMOCOMP – Comparing self-evaluative emotions across languages and language varieties

Uniwersytet im.
Adama Mickiewicza
w Poznaniu

PL

CH

Université de
Neuchâtel

Jaki był cel Pani projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Projekt poświęcony był korpusowo-ilościowej analizie pojęcia wstydu w kontekście trzech odmiennych kultur, tj. brytyjskiej, amerykańskiej oraz polskiej. Było to badanie porównawcze oparte na danych korpusowych z wykorzystaniem metod statystycznych – jednym z celów była identyfikacja społecznie i kulturowo uwarunkowanych tendencji w użyciu języka w obrębie podlegającym badaniu. Wstyd należy do emocji społecznych, które są głęboko zakorzenione w systemie norm właściwych dla danej społeczności, stąd należy się spodziewać, że sposób rozumienia, doświadczania i opisywania wstydu będzie odmienny w różnych językach.

Jakie były rezultaty projektu?

Przede wszystkim udało mi się osiągnąć założone cele. Wykorzystując zaawansowane metody multiwariacyjne, faktycznie wyłoniłam trzy profile dla pojęcia wstydu typowe dla badanych przeze mnie grup językowych. Bardziej konkretne efekty mojej pracy to kilka prezentacji na międzynarodowych konferencjach,

kilka publikacji zarówno w cenionych czasopismach, jak i w zbiorach, sesja tematyczna zorganizowana we współpracy z mentorem ze Szwajcarii, prof. Martinem Hilpertem, oraz mentorem z Polski, prof. Małgorzatą Fabiszak, na międzynarodowej konferencji *Societas Linguistica Europea* i wreszcie wspólny artykuł oraz wspólnie redagowany tom w jednym z najlepszych czasopism w mojej dziedzinie. Ponadto, podczas pobytu w Szwajcarii zostałam zaproszona do Genewy, do Szwajcarskiego Narodowego Centrum Badań nad Emocjami, gdzie miałam okazję zaprezentować swoje badania.

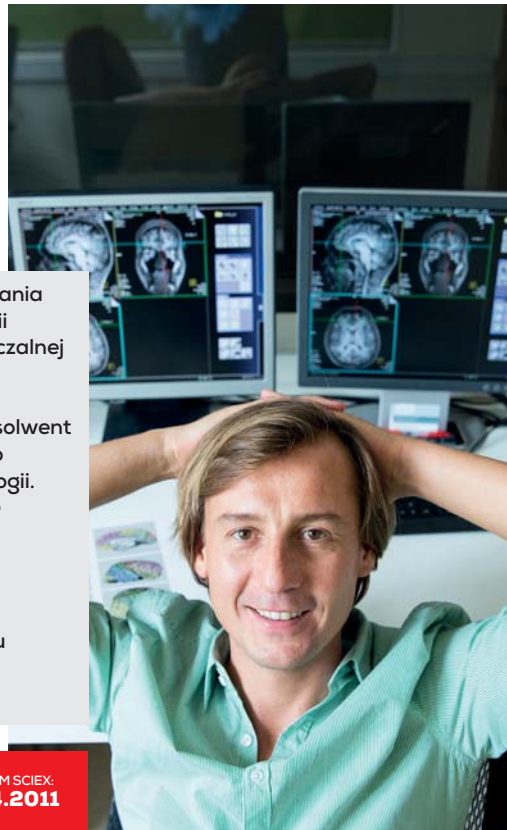
Jak stypendium wpłynęło na Pani życie zawodowe i prywatne?

Szwajcaria stwarza znakomite warunki pracy. Miałam właściwie własne biuro do dyspozycji, co ułatwia pracę naukową. Istotne były też znaczne środki przeznaczone na finansowanie wyjazdów konferencyjnych. Wspaniałą okazją była również możliwość współpracy z prof. Martinem Hilpertem, wysoko cenionym specjalistą z zakresu językoznawstwa korpusowego. Rozwijający zawodowo był kontakt z innym środowiskiem pracy, inną mentalnością, inną kulturą. Nie bez znaczenia są też kwestie językowe: pobyt w Szwajcarii podniósł znacząco mój poziom znajomości języka francuskiego. Wreszcie wartością dodaną udziału w stypendium jest to, że zdobyłam nowe umiejętności metodologiczne i znalazłam nowe zakresy badań. A jeśli chodzi o życie osobiste: Szwajcaria jest wyjątkowo pięknym krajem, w pamięć zapadły mi miasteczka usytuowane nad malowniczymi jeziorami otoczonymi stromymi zboczami gór. Te zakątki odkryłam właśnie dzięki stypendium. Poza tym poznałam wiele wspaniałych osób. Mój mentor w Szwajcarii i jego rodzina byli niezwykle pomocni i życzliwi, podobnie koleżanki i koledzy, z którymi pracowałam na uczelni. Dobrym przykładem takiej przyjaznej atmosfery jest pożegnalne przyjęcie, które dla mnie zorganizowali.

Gdyby nie stypendium...

... nie poznałabym wielu wspaniałych ludzi, nie odkryłabym wielu przepięknych miejsc, nie zorganizowałabym sesji tematycznej z moimi mentorami, a co za tym idzie, nie redagowałabym z nimi tomu i nie mielibyśmy wspólnie napisanego artykułu.

Kierownik Pracowni Obrazowania Mózgu, Centrum Neurobiologii w Instytucie Biologii Doświadczalnej im. Marcelego Nenckiego Polskiej Akademii Nauk (<http://lobi.nencki.gov.pl>). Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego – studia na Wydziale Psychologii. Doktoryzował się w Instytucie Biologii Doświadczalnej im. Marcelego Nenckiego PAN w dziedzinie neurofizjologii. Odbył roczny staż w Szpitalu Uniwersyteckim Uniwersytetu w Lozannie (UNIL-CHUV).

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.05.2010 – 30.04.2011

PROJEKT:
**AIAD – Advanced
Imaging in Alzheimer's
disease**

Instytut Biologii
Doświadczalnej
im. M. Nenckiego,
Polska Akademia
Nauk

PL

CH

Lausanne
University
Hospital

Jaki był cel Pana projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Projekt dotyczył metodologii badań strukturalnych mózgu z wykorzystaniem metody rezonansu magnetycznego w chorobie Alzheimera. Badaliśmy, w jaki sposób można wykorzystać skany strukturalne mózgu do wczesnej diagnozy tej choroby, zanim pojawią się objawy behawioralne.

Jakie były rezultaty projektu?

W publikacji wykazaliśmy, że wykorzystując dane strukturalne mózgu oraz metodę *voxel based morphometry*, można analizować informacje pochodzące z różnych skanerów oraz ośrodków. Udowodniliśmy, że tę metodę można stosować w odniesieniu do różnych źródeł, co pozwala wyciągać wnioski dotyczące całej populacji, niezależnie od kraju, z którego pochodzą dane, i pokazywać, jak wygląda pełne spektrum przebiegu choroby. Można też dzielić się danymi – służy temu m.in. *Human Brain Project*.

Jak stypendium wpłynęło na Pana życie zawodowe i prywatne?

Korzyści jest wiele i dotyczą różnych aspektów mojego życia. W sensie zawodowym najcenniejsza była możliwość pracy z wybitnymi naukowcami, poznanie nowych ludzi – specjalistów w swojej dziedzinie. Dzięki tym nowym kontaktom mamy wspólny projekt *Harmonia NCN* z LREN (*Laboratoire de Recherche en Neuroimagerie* w Lozannie). Na stypendium zyskałem nie tylko ja – moja studentka jest obecnie na stażu w Genewie w laboratorium prof. Patrika Vuilleumiera.

W Szwajcarii poznałem nowy dla mnie sposób uprawiania nauki, prowadzenia laboratorium, współpracy z innymi. Pracowałem w środowisku o niezwykle wysokich standardach naukowych. Staram się wykorzystywać to doświadczenie w mojej obecnej pracy.

Podczas stypendium opanowałem podstawy języka francuskiego, którego nigdy wcześniej się nie uczyłem. To było niezłe kulturowe wyzwanie, niezwiązane bezpośrednio z pracą, bo w laboratorium używaliśmy języka angielskiego. Poznałem Szwajcarię – kraj doskonale zorganizowany, wygodny do mieszkania i pracy, także naukowej. W wolnym czasie zwiedzałem go na rowerze, jeździłem też na nartach. Nawiązałem nowe znajomości, a nawet przyjaźnie.

Gdyby nie stypendium...

... nie byłbym tu, gdzie teraz jestem, a moja kariera naukowa potoczyłaby się zupełnie inaczej. Doświadczenie zdobyte dzięki stypendium pomogło mi wygrać konkurs na stanowisko kierownika Pracowni Obrazowania Mózgu w Instytucie Biologii Doświadczalnej im. Nenckiego PAN. Uważam, że taki wyjazd powinien być wręcz obowiązkowy po zrobieniu doktoratu: kształtuje on dalszą pracę naukową i to na wiele lat. Moim zdaniem sytuacja, w której cała kariera naukowa jest związana z jedną instytucją, jest dziś czymś absolutnie anachronicznym.

Absolwent Uniwersytetu Gdańskiego. W 2008 r. w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej (SWPS) ukończył z wyróżnieniem studia doktoranckie (promotor: prof. dr hab. Bogdan Wojciszke). Obecnie pracuje jako adiunkt na Uniwersytecie SWPS w Sopocie, pełni również funkcję kierownika Laboratorium Psychologii Poznania Społecznego. Jest twórcą serwisu www.badania.net publikującego rzetelne omówienia aktualnych badań naukowych. Propagator wykorzystywania internetu w badaniach psychologicznych.

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.10.2013 – 30.09.2014

PROJEKT:
GRL: DSSL Gender Representation in Language: Diminutive Suffixes in Sexist Language

Szkoła Wyższa
Psychologii
Społecznej

PL

CH

University
of Fribourg

Jaki był cel Pana projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Jednym z problemów, z którym zmagają się obecnie Europa, jest nierówność płciowa. Celem projektu było zbadanie poznawczych mechanizmów funkcjonowania stereotypów płciowych – przekonań o różnicach między możliwościami odgrywania ról społecznych przez kobiety i mężczyzn. Projekt prowadzony był we współpracy z dr. Pascalem Gygaksem z Uniwersytetu we Fryburgu, który może pochwalić się szerokimi dokonaniaми na tym polu badawczym.

Jakie były rezultaty projektu?

Głównym rezultatem projektu są wyniki przeprowadzonych badań, które mają się przyczynić do rozwoju wiedzy na temat powodów funkcjonowania zachowań seksistowskich oraz, w przyszłości, do stosowania języka antydyskryminacyjnego. Jesteśmy na etapie spisywania manuskryptu, który referuje zbadane przez nas funkcjonowanie mechanizmu dyskryminacji płciowej. Mamy nadzieję przekonać środowisko akademickie do uznania naszych wyników badań.

Jak stypendium wpłynęło na Pana życie zawodowe i prywatne?

Dla ojca dwójki dzieci wyjazd na roczne stypendium nie jest komfortową sytuacją. Ostatecznie jednak udało mi się pogodzić sprawy rodzinne i karierę naukową. Zawodowo wyjazd do Szwajcarii i możliwość pracy w laboratorium

dr. Gygaksa były niezwykle cennym doświadczeniem. Ważne było poznanie innej kultury pracy, sprawdzenie swojej wiedzy i umiejętności w nowym kontekście naukowym.

Dodatkowo miałem możliwość poznać wyjątkową grupę młodych i ambitnych naukowców, zaprzyjaźniłem się. Mogłem też rozwijać z moim opiekunem nasze wspólne pasje pozazawodowe – w weekendy chodziliśmy na wycieczki piesze i graliśmy w futsala.

Gdyby nie stypendium...

... nie uwierzyłbym we własne kompetencje. Wyjazd na stypendium uświadomił mi, że polscy naukowcy nie odstają poziomem wiedzy od kolegów z zagranicznych uczelni. Tym, co nas różni jest, w mojej ocenie, inny system pracy. Szwajcarzy nie tylko więcej czasu spędzają na uczelni, ale też ich kultura pracy (m.in. codzienne wspólne wyjścia na lunch) powoduje, że zespół staje się bardziej zintegrowany i zarazem bardziej zmotywowany do dalszych działań.

Radiolog, specjalista medycyny nuklearnej. Studiował na Gdańskim Uniwersytecie Medycznym (GUMed), gdzie w 2000 r. otrzymał dyplom lekarza medycyny, a w 2006 r. obronił pracę doktorską. Prowadzi prace badawcze dotyczące zastosowania ultrasonograficznych środków kontrastujących II generacji w pediatrii oraz obrazowania BOLD w rezonansie magnetycznym. Pracuje w Zakładzie Radiologii GUMed, prowadzi badania naukowe i zajęcia dla studentów studiujących po polsku i po angielsku.

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.06.2012 – 30.11.2012

PROJEKT:
LEMAN study

Uniwersytet
Medyczny
w Gdańsku

PL

CH

Lausanne
University Hospital

Jaki był cel Pana projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Projekt był częścią większego przedsięwzięcia, którego celem jest ocena roli niedokrwienia miąższu nerek i zaburzeń autonomicznej regulacji w nadciśnieniu tętniczym. Moją rolą jako radiologa była ocena oksygenacji miąższu nerek w bezinwazyjnym badaniu BOLD-MRI (blood-oxygen-level dependent magnetic resonance imaging).

Jakie były rezultaty projektu?

Dzięki współpracy z dwoma inżynierami rezultatem była częściowa zmiana metodologii badania oraz opracowanie półautomatycznego programu, który w istotny sposób zmniejszał ryzyko nieprawidłowych pomiarów dokonywanych przez różnych obserwatorów. Mimo że projekt skończył się w grudniu 2013 r., do dziś zdalnie opracowuję badania. Mój ostatni pobyt w Lozannie w lutym 2015 r. to wspólna praca nad nowym projektem spektroskopii sodowej. Efekty projektu to nie tylko publikacje i doniesienia zjazdowe, które już mam, a kolejne są w recenzjach, ale też poznanie ludzi – współpraca

i kontakt trwające znacznie dłużej niż mój pobyt w Szwajcarii.

Jak stypendium wpłynęło na Pana życie zawodowe i prywatne?

Zobaczyłem, jak się pracuje naukowo w Szwajcarii (m.in. organizacja pracy, relacje między członkami zespołu), a pracuje się długo i intensywnie, ale w doskonałych warunkach. Kiedy wyjeżdżałem, kolega pracujący w innym ośrodku uprzedził mnie, żebym wziął ze sobą wypiekacz do chleba, bo nie będę miał czasu, żeby zrobić zakupy – w Szwajcarii w tygodniu praca trwa do późna, w sobotę pisze się wspólnie prace naukowe, a w niedzielę sklepy są nieczynne. Okazało się jednak, że Lozanna i jej bardziej francuski porządek różni się od kantonów niemieckojęzycznych, choć wiele wolnego czasu rzeczywiście nie miałem. W szpitalu pracuje się od ósmej do osiemnastej, z godzinną przerwą na obiad. Zazwyczaj do piętnastej lekarze zajmują się pacjentami, potem piszą artykuły. Ale przerwa na obiad jest święta, a ogromna pracownicza stołówka szpitalna robi niesamowite wrażenie.

A prywatnie: zacząłem pić kawę i delektować się gorzką czekoladą. Polubiłem też szwajcarskie czerwone wino i sery, zwłaszcza ten z położonego niedaleko Lozanny Gruyères. Oczywiście tych osobistych korzyści jest znacznie więcej. Nie nauczyłem się dobrze francuskiego, ale poznałem Szwajcarię i nawet... dorobiłem się pierwszej w życiu choroby wysokościowej po wejściu na szczyt Jungfrau. Półroczny pobyt w Szwajcarii uświadomił mi też, jak bardzo jestem związany z rodziną, i postanowiłem, że jeśli w przyszłości będę gdzieś wyjeżdżał, to tylko z moją żoną i dzieckiem.

Gdyby nie stypendium...

... nie poznałbym ludzi, których poznałem i z którymi przyjaźnię się do dziś. I to jest najważniejsze.

Adiunkt w Interdyscyplinarnym Centrum Stosowanych Badań Poznawczych Uniwersytetu Humanistycznospołecznego Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie. Absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie (kierunek biologia i psychologia), gdzie w 2004 r. uzyskał tytuł doktora psychologii. Interesuje się rolą osobowości, emocji i stresu w podejmowaniu decyzji oraz biologicznymi źródłami różnic indywidualnych (temperament, osobowość, skłonność do ryzyka). Prowadzi badania na styku psychologii podejmowania decyzji, psychologii poznawczej i psychologii emocji oraz fizjologii.

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.10.2010 – 30.09.2011

PROJEKT:
**BUMSS – Bottom-up
model of strategy
selection**

Szkoła Wyższa
Psychologii
Społecznej
w Warszawie

PL

CH

Centre for Economic
Psychology
-University of Basel

Jaki był cel Pana projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Miałem przeprowadzić badania empiryczne i stworzyć komputerowy model wyboru strategii decyzyjnych oraz przeanalizować dane zebrane pod kątem stworzonego modelu.

Jakie były rezultaty projektu?

Głównym wynikiem było opisanie związków między stresem emocjonalnym a podejmowaniem decyzji. Przeprowadzone badanie dało precyzyjną odpowiedź na to, jak ludzie przetwarzają informacje przed podjęciem decyzji pod wpływem stresu i jakiej strategii decyzyjnej wtedy używają. Został stworzony model komputerowy procesu podejmowania decyzji.

Wyniki projektu przedstawiłem na seminarium Interdyscyplinarnego Centrum Stosowanych Badań Poznawczych, powstały też dwie publikacje w liczących się pismach naukowych.

W ramach projektu w Centre for Economic Psychology na Uniwersytecie w Bazylei zostali przeszkoleni asystenci, którzy przeprowadzali badanie, wyniki projektu zostały również zaprezentowane na seminarium wewnętrznym instytucji goszczącej.

Rezultatem jest też to, że po zakończeniu stypendium nadal jest kontynuowana współpraca pomiędzy Center for Economic Psychology a Interdyscyplinarnym Centrum Stosowanych Badań Poznawczych.

Jak stypendium wpłynęło na Pana życie zawodowe i prywatne?

Odpowiedziałem na zaproszenie człowieka, z którym już wcześniej miałem okazję prowadzić projekty, a stypendium pozwoliło mi te projekty rozwinąć i przede wszystkim zdobyć kolejne kontakty naukowe do najlepszych grup badawczych w tej dziedzinie. Efektem nawiązanych kontaktów jest m.in. realizacja projektu dotyczącego zagadnienia wpływu hormonów na decyzje podejmowania ryzyka, nad którym obecnie pracuję. W trakcie stypendium miałem czas, aby pogłębić swoją wiedzę z dziedziny modelowania, którą to wiedzę dalej poszerzam, np. poprzez coroczny udział w warsztatach z modelowania odbywających się na Uniwersytecie w Amsterdamie.

Gdyby nie stypendium...

...nie miałbym możliwości prowadzenia takich badań czy opublikowania wyników, bo one z pewnością by gdzieś ugrzęzły. Z przykrością muszę stwierdzić, że w Polsce przed stypendium było mi trudno prowadzić badania (inne warunki finansowania, długi czas oczekiwania na realizację złożonych wniosków itp.). Dlatego jestem przekonany, że żeby z powodzeniem prowadzić badania naukowe, trzeba wyjeżdżać, by na własne oczy zobaczyć, jak wygląda praca badawcza w innych krajach.

Wydawca:

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji,
Fundusz Stypendialny SCIEIX
ul. Mokotowska 43, 00-551 Warszawa
tel.: +48 22 46 31 470, fax: +48 22 46 31 028
www.sciex.pl

Koncepcja i opracowanie:
Katarzyna Aleksandrowicz, Malwina Górecka

Redakcja: Magdalena Tytuła

Korekta: Agnieszka Pawłowicz

Projekt graficzny i skład: Jerzy Parfianowicz

W publikacji zostały wykorzystane fragmenty wywiadów przeprowadzonych przez: Sebastiana Niedzielaka (wywiad z Andrzejem Gadkowskim), Magdalenę Tytułę (wywiad z Katarzyną Klimek, Karoliną Krawczak, Dariuszem Burnatem, Lucjanem Janowskim), Katarzynę Welik (wywiad z Aleksandrami Dziurowsz, Marcinem Kawką, Michałem Parzuchowskim, Szymonem Wicharym), Annę Wdowińską (wywiad z Joanną Bryś, Arturem Marchewką, Maciejem Piskunowiczem).

Zdjęcia wykorzystane w publikacji zostały wykonane na potrzeby wystawy *Historie sukcesu stypendystów SCIEIX* i są autorstwa: Krzysztofa Kuczyka (sesja zdjęciowa Joanny Bryś, Aleksandry Dziurowsz, Marcina Kawki, Karoliny Krawczak, Artura Marchewki, Szymona Wicharego), Tomasza Markowskiego (sesja zdjęciowa Dariusza Burnata, Lucjana Janowskiego, Katarzyny Klimek), Krzysztofa Pacholaka (sesja zdjęciowa Andrzeja Gadkowskiego) oraz Bartosza Żukowskiego (sesja zdjęciowa Macieja Piskunowicza, Michała Parzuchowskiego).

ISBN: 978-83-64032-68-4

© Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji, 2015

Publikacja finansowana przez Szwajcarię w ramach Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy z nowymi krajami członkowskimi Unii Europejskiej

**Historie sukcesu
stypendystów SCIEX**

Niniejsza publikacja w wersji polskiej i angielskiej, wystawa *Historie sukcesu stypendystów SCIEX* oraz inne materiały upowszechniające są dostępne na stronie internetowej: www.sciex.pl/Historiesukcesu.

ISBN: 978-83-64032-68-4

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji,
Fundusz Stypendialny SCIEIX
www.sciex.pl
ul. Mokotowska 43, 00-551 Warszawa
tel.: +48 22 46 31 470, fax: +48 22 46 31 028

